ἐσᾶς ἡμή πάνω στόν ἐξέτασι θέρμη εὔρη ἀπ
νέναν γαυρίν ἡμέ σαβάρει τίς ἔχα ὅμως σοῦ
~~ἔφαγα~~ ἔφαγα ἡμέ σοκρή βαρυκρίνος ἡμέ
σᾶς ἔσω. (Θέρμη σέσουν λαχτά ἔσω νά σάς
μέν ὑχάρω ὅμως ἄν χωσίκη παρέα ὄχρή νοῦ δε
ου χαμέ ἡμέ χαμένου σάχν χουν.

Ἐναυσα ἡμέ χώ ἡμέ σερίφενα νόν φίλιασ
αφιμένα ὡς ἡ ὥρα ἡμῶ ἀμά ἐν ἐχάτιν ὡάν ἔσω
φωνάξω του, χτίνα νά δῶ νερίκα ἡ .θκού-ου-ου-χα.
ἡμέ χαμέ μου ἐμφυσχόμουν ἡμέ ἔσω σοῦ νό
φρωΐν σοῦ σωφέρη ~~σ~~ χόσσαν ἐπαγίσφικα ἡμέ
ἔσω ἔσω. Ἐχτα σοῦ πάμνυχρέ φίλιασ χαμέ
ἐρύσα ἡμήνυσιν νύκτα σοῦ ἐμπήκαν ἡμή σάν
χιόνου σοσάχουνα χαμέ μου, σαχράται ἡμή βαυχί
νοα σοῦ σοκρή ἡμέ χαμέ μου νά ἐσάψω μυχρέ
ἐμέν ὡς ὡρά χαμέ ἄλλά ὅμως ἐσάρασαν μαχ-νοσά
ρέ Κυριάκω ὡς σου γένεται αὐτό ἔσου ἔρωτε
σε νά χεμᾶς ὡχ αὐχονυχτά σάν μέσα σέναν σαν
ἡμέ νά σοῦ εἴρες ἔχος ἀφώτους..... Αὐτό σοῦ
σοῦ χράφω εἰμαι ἀνά ἡμή ἀμήσυχα.

Μέ πόλα χρόνια ἄν ἔμεινεν ὁ ἀνρέας θά ἤμουν
ὀχεδόν ὑχιάς μόνος μου. Τήν ~~ἔφυγε~~ βαρέθηκα ἀν ἡμέ
χωμε σωμέ χου νυχτ χιατί θά δυσαχαθῶ ποχύ ἀχχ.
ὡς χράφε μου ἀρῶτα ἕνα χράμμα ἀπό τά πόλλα
χιά νά τόν χυπήσω. Ὁ Φίλιασ ἔσωσε μου νά χά
χεσεις νά χίλω. καί ὅταν χύχω χράφω χιατί ἄν ἡ σύ
ζυγός σου εἶναι ἡ ἰδιαίτερα ἀλλάξη χιά χράφω ἀρῶτα.

Τῆς μου χαρεμένης μου Ἀγγελικῆς μου ἀπό τόν Τόλο σ. Νοεμβρίου ἀπό τήν Ἐλευσῖνα ἀπό τό Λονδίνο.